

ikke saa lidt større Nytte i en By end paa en Skole. Jeg er sikker paa, at Besøget vilde blive meget større, naar Museet ligger i en By, og jo større Besøget er, des større bliver jo ogsaa Indtægten — idet jeg gaar ud fra, at der skal betales for Besøgene i Museet. Selv om der maaske til en Begyndelse maatte ofres lidt mere paa at anbringe Museet i en By end paa en Skole, er jeg sikker paa, at den aarlige Indtægt vil medføre, at Budgettet nogenlunde vil holde Stik, naar Museet lægges i en By som Aarhus. Et andet Forhold, vi maa tage under Overvejelse, naar vi ville have Landbrugsmuseer indrettede paa Landbrugsskoler, er, om vi ikke forurette en Del af disse Skoler. Vi kunne jo ikke sende Dele af Landbrugsmuseet i Lyngby rundt til alle Landbrugsskoler, og Ministeren mener jo ogsaa, at det kun skal være de større Landbrugsskoler, de vedkommende Ting skulle sendes til. Men favorisere vi da ikke disse paa andre Skolers Bekostning, og forulempe vi ikke de mindre Skoler, som ikke faa nogen Del i Genstandene fra Museet i Lyngby? Ogsaa det synes jeg, man maa tage med i Betragtning. — Jeg har derfor ment, det var det rigtigste at gaa med til det Forslag, der er stillet om at yde disse Penge til Opførelse af et Museum i Aarhus og et i Odense i Stedet for at sende Genstandene til Landbrugsskoler.

I Anledning af det Samraad, der staar omtalt under Nr. 38 i Betænkningen, og som angaar en Bevilling til Fremme af Malkearbejde, udtalte den ærede Ordfører, at han nærede Tvivl om Rigtigheden af at vedblive at yde denne Bevilling. Deri er jeg fuldstændig enig med ham, og jeg forstaaer for Resten den ærede Landbrugsminister saaledes, at ogsaa han nærer nogen Tvivl om dette Beløbs Anvendelse. Jeg tænker derfor, at vi ad Aare kunne komme bort fra at yde denne store Bevilling, 4,000 Kr., til en Lærer i Malkearbejde. Efter den Erfaring, jeg har, viser det sig, at af dem, som have været paa Kursus og lært denne Malkemetode, er der — i hvert Fald blandt dem, jeg kender — saa godt som ingen, der bliver ved at benytte denne Metode. Jeg tror derfor, at vi godt kunne undvære denne Bevilling, efter at den nu har staaet i mange Aar.

I Betænkningen ses ogsaa, at vi have faaet Oplysninger om, hvordan den Bevilling, der ydes til Husmands- og Arbejdersønners Oplæring i økonomisk Havebrug, bliver anvendt. Vi se jo, at det Tilskud, der i denne Anledning ydes baade det

kgl. danske Haveselskab og det jydsk Haveselskab, ikke nær kan slaa til, til at de Ansøgere, der have meldt sig, kunne faa Understøttelse. Jeg har imidlertid lagt Mærke til et Forhold, som jeg mener, det kunde være rigtigt at gøre disse Selskaber opmærksomme paa. De Tilskud, de uddele til disse unge Mennesker, ere nemlig ikke nær lige store. Vi se, at for det kgl. Haveselskabs Vedkommende er det saaledes, at Halvdelen af de understøttede ikke faar mere end 50 Kr., og Resten 100 Kr., men for det jydsk Haveselskabs Vedkommende se vi, at de to, det har haft til Oplæring, faa hver 600 Kr. Der er altsaa stor Forskel paa disse Beløbs Uddeling, medens jeg synes, at det burde være nogenlunde ensartet, enten Understøttelsen blev uddelt gennem det kgl. danske Haveselskab eller Jydsk Haveselskab.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds var inde paa at omtale den Bevilling, som staar til Ministerens Raadighed og findes opført paa § 18 under II. A. 13. a. 3., og udtalte, at han ikke fandt, der var Anledning til at yde 300 Kr. til en Vandrelærer i Mønstring af Heste. Han mente, at Jyderne være særlig egnede til og inde i at mønstre deres Heste. Jeg tror alligevel, at det ærede Medlem tager fejl deri. Det kan maaske siges, at de ere gode til at sælge Hestene, men med Hensyn til Mønstring tror jeg, at vi staa langt tilbage for Øboerne. Jeg synes derfor ikke, at denne Bevilling er saa daarlig. Derimod synes jeg, der med Hensyn til Bevillingen, som staar lige nedenunder, og som er meget større, nemlig 4,000 Kr., meget snarere var Grund til at overveje, om vi skulle bibeholde den. Den har staaet der gennem mange Aar. Det er en Understøttelse, som ydes til Ejerinden af Hennebjerg Ladegaard til Opretholdelsen af Korthornsbesætning. Jeg synes, det ser lidt mærkeligt ud at yde en saadan Bevilling til en bestemt Besætning. Der er selvfølgelig mange andre end Ejerinden, der have Korthornsbesætninger. Jeg synes, Bevillingen er af den Natur, at vi her ere inde paa det samme, som vi for nogle Aar siden vare inde paa ved Oprettelsen af Avlscentre for jydsk Kvæg. Og i den Henseende vare vist alle, i alt Fald Flertallet her i Tinget, enige om, at vi skulde bort fra disse Bevillinger, som vi mente snarere virkede som en personlig Understøttelse end til Fremme af vor Kvægavl.